

die ältere Ausg.).

वृक्तिका (von वृक्ती) f. 1) *Ueberwurf, Mantel* P. 5, 4, 6. AK. 2, 6, 3, 19. H. 672. an. 4, 35. HAL. 2, 235. — 2) = वृक्ती *Solanum indicum* u. s. w. RATNAM. im ÇKDr. = दाहू oder दाहूदे H. an.

वृक्तीपति (वृ + पति) m. der Planet Jupiter H. 119. — Vgl. वृक्स्पति.
वृक्त्क (von वृक्त्) P. 5, 4, 3, Vārt. m. Schol. n. N. eines Sāman PAK. B. 12, 11, 13. Ind. St. 3, 226, b.

वृक्त्कथा (वृक्त् + कथा) f. die grosse Erzählung, Titel einer Sammlung von Erzählungen, die Guṇāḍhja zugeschrieben wird und aus der Somadeva seine unter dem Namen Kathāsaritāgāra bekannte Sammlung verkürzt haben soll, Kathās. 1, 3, 8, 7. 55. Kāv. 1, 38. DA. 1, 61. HALL in der Einl. zu Vās. 19. fgg. 33. N. eines dem Kshemen-dra zugeschriebenen Werkes Verz. d. Oxf. H. 84, b, s. fg.

वृक्त्कन्द (वृक्त् + कन्द) m. eine grosse Zwiebelart, = गृञ्जन RATNAM. im ÇKDr. = विष्णुकन्द RĀG. ebend.

वृक्त्कर्मन् (वृक्त् + कर्मन्) m. N. pr. verschiedener Fürsten HARIV. 1702. VP. 443. 432. 463. Bū. P. 9, 23, 10.

वृक्त्कल्प (वृक्त् + कल्प) m. Bez. eines Kalpa, in Brahman's Monat der 7te Tag in der lichten Hälfte des Mondes KHAMASĀND. (s. u. कल्प 2, d). der letzte Tag in der dunklen Hälfte des Monats Verz. d. Oxf. H. 32, a, 4.

वृक्त्काय (वृक्त् + काय) 1) adj. einen grossen Leib habend. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Brhaddhanus Bū. P. 9, 21, 22.

वृक्त्कालज्ञान n. das ausführliche (वृक्त्) Kālagāhāna (Kenntniss der Zeiten), Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 948.

वृक्त्कालशाक m. eine best. Gemüsepflanze ÇKDr. und Wilson nach TR. 2, 4, 31, wo aber nach den Corr. शोथविह्वला कालशाको für शोथविह्वला वृक्त्कालशाको zu lesen ist.

वृक्त्काश (वृक्त् + काश) m. eine best. Rohrart (खड्ग) HĀ. 178.

वृक्त्कीर्ति (वृक्त् + कीर्ति) 1) adj. weitberühmt MBu. 1, 6606. Brhaspati VAR. B. 48, 86. — 2) m. N. pr. eines Enkels Brahman's MBu. 3, 14123. eines Asura HARIV. 2284. 12938. 14286.

वृक्त्कुति (वृक्त् + कुति) adj. dickbäuchig AK. 2, 6, 1, 44. H. 430. HAL. 2, 433.

वृक्त्केतु (वृक्त् + केतु) 1) adj. gewaltige Klarheit habend: Agni RV. 5, 8, 2. — 2) m. N. pr. eines alten Königs MBu. 1, 231.

वृक्त्क्षणा (वृक्त् + क्षणा) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463. Andere वृक्त्क्षय und वृक्त्क्षय.

वृक्त्क्षत्र (वृक्त् + क्षत्र) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 1, 7001. HARIV. 1033. 3020. VP. 430. Bū. P. 9, 21, 1. 20.

वृक्त्क्षय (वृक्त् + क्षय) m. N. pr. eines Fürsten VP. 463. N. 3. — Vgl. वृक्त्क्षय.

वृक्त्क्षय (वृक्त् + क्षय) n. grosse Kasteiung, Bez. einer best. Kasteiung: ० तपोव्रत Verz. d. Oxf. H. 34, a, 21.

वृक्त्क्षाल (वृक्त् + क्षाल) m. Phoenix paludosa (हिताल) RĀG. im ÇKDr. — Vgl. वृक्त्क्षाल.

वृक्त्क्षिता (वृक्त् + क्षिता) f. Clypea hernandifolia W. et A. (पाठा) RĀG. im ÇKDr.

V. Theil.

वृक्त्क्षणा (वृक्त् + क्षणा) n. 1) starkes Gras (Gegens. मृदुक्षणा) GObu. 4, 7, 6. — 2) Bambusrohr ÇABDĀ. im ÇKDr.

वृक्त्क्षोडलतल (वृक्त् + क्षोडल) n. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 104, a, 4.

वृक्त्क्ष (von वृक्त्) n. Grösse, grosser Umfang: eines Fisches MATSOP. 22. वृक्त्क्षद्विषावाञ्च तस्माद्विषेति शब्दित: HARIV. 14949. Vgl. u. वृक्त्क्ष. **वृक्त्क्षच** (वृक्त् + च) m. Alstonia scholaris R. Br. RATNAM. im ÇKDr. **वृक्त्क्षपत्र** (वृक्त् + पत्र) 1) m. ein best. Knollengewächs (क्षितिकन्द). — 2) f. eine best. Pflanze, = त्रिपर्णिका RĀG. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपार m. der ausführliche (वृक्त्) Parāçara (Gesetzgeber) COLEBR. Misc. Ess. I, 108. Verz. d. Oxf. H. 278, b, 35. Ind. St. 1, 467.

वृक्त्क्षपला (वृक्त् + पला) adj. grossblättrig AV. 6, 29, 3.

वृक्त्क्षपटलि (वृक्त् + पटलि) m. Stechapfel TR. 2, 4, 26. HĀ. 107.

वृक्त्क्षपाद (वृक्त् + पाद) 1) adj. grossfüssig, grosswurzelig. — 2) m. der indische Feigenbaum ÇABDĀ. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपारिवत (वृक्त् + पारिवत) n. ein best. Fruchtbaum, = मक्षपारिवत RĀG. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपालिन् (वृक्त् + पालिन्) m. wilder Kümmel RĀG. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपिलु (वृक्त् + पिलु) m. eine Art Pilu, = मक्षपिलु RĀG. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपुष्पी (वृक्त् + पुष्पी) f. eine Crotolarienart (घण्टारव) ÇĀTUD. im ÇKDr.

वृक्त्क्षपृष्ठ (वृक्त् + पृष्ठ) adj. das Brhat-Sāman als Grundlage des Prsthastotra habend AIR. Ba. 8, 1. fgg. अभिजिह्वकृष्ण उभयसा-मा ँच. Ç. 8, 5, 9, 3. KĀ. Ç. 23, 3, 2. ÇĀ. Ç. 7, 14, 1. LĀ. 4, 7, 1.

वृक्त्क्षप्रेतम् (वृक्त् + प्रेतम्) m. der ausführliche Praketas (N. pr. eines Gesetzgebers) Verz. d. Oxf. H. 270, b, 11. 336, a, 18. Ind. St. 1, 233.

वृक्त्क्षप्रयोग (वृक्त् + प्रयोग) m. Titel einer Schrift Uśāval. zu UNĀD. 1, 11. AUFRECHT scheint वृक्त् als Abkürzung von वृक्त्क्षया gefasst zu haben; vgl. Preface, xix.

वृक्त्क्षफल (वृक्त् + फल) 1) a) grosse Früchte habend; grossen Lohn habend. — 2) m. a) eine best. Pflanze, = चवेण्डा RĀG. im ÇKDr. — b) pl. Bez. einer Klasse von Göttern bei den Buddhisten VJUP. 82. BURN. Intr. 202. 614. LALIT. ed. Calc. 171, 6. — 3) f. N. verschiedener Pflanzen: = वृक्त्क्षम्बी; मन्त्रवार्हणो; कुष्माण्डी; मक्षाम्बू RĀG. im ÇKDr.

वृक्त्क्षसंवर्त (वृक्त् + संवर्त) m. der ausführliche Sāmvarta (N. pr. eines Gesetzgebers) Verz. d. Oxf. H. 336, a, 34. Ind. St. 1, 233.

वृक्त्क्षसंहिता (वृक्त् + संहिता) f. die ausführliche Zusammenstellung. Titel eines von Varāhamihira verfassten astronomisch-astrologischen Werkes, herausgegeben in der Bibl. ind. von Dr. H. KERN.

वृक्त्क्षसामन् (वृक्त् + सामन्) 1) adj. das Brhat-Sāman zum Sāman habend PAK. B. 8, 8, 11. 18, 1, 18. 2, 8. — 2) m. proparox. N. pr. eines Āṅgīrasa AV. 5, 19, 2. — वृक्त्क्षसामा Bū. 10, 35 fehlerhaft für वृक्त्क्षसाम: s. u. वृक्त्क्ष 4, a. Vgl. वृक्त्क्षसामा.

वृक्त्क्षसुम्न (वृ + सुम्न) adj. höchst wohlwollend, — gnädig RV. 4, 33, 6.

वृक्त्क्षसूर्यसिद्धांत m. der ausführliche (वृक्त्) Sūryasiddhānta COLEBR. Misc. Ess. II, 484.

वृक्त्क्षेन (वृक्त् + क्षेन) 1) m. N. pr. eines Fürsten MBu. 1, 2700.